

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců JUDr. Jarmily Ďáskové a Mgr. Petra Sedláka v právní věci žalobce **Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu**, se sídlem 602 00 Brno, Cejl 48/50, proti žalovanému **Ministerstvu životního prostředí**, se sídlem 100 10 Praha 10, Vršovická 65, za účasti osob zúčastněných na řízení a) Ředitelství silnic a dálnic ČR, se sídlem 145 05 Praha 4, Na Pankráci 56, b) Obec Moravský Písek, se sídlem 696 85 Moravský Písek, Velkomoravská 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2012, č. j. 860/560/12 29803/ENV/12,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení a) a b) nemají právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného Ministerstva životního prostředí ze dne 31. 8. 2012, č. j. 860/560/12 29803/ENV/12 bylo zamítnuto odvolání žalobce občanského sdružení Děti Země – Klubu za udržitelnou dopravu podané proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, č. j. JMK 7534/2012, sp. zn. S-JMK 19663/2009 OŽP/Kuč ze dne 23. 1. 2012 a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byla povolena investoru stavby – Ředitelství silnic a dálnic ČR, výjimka ze základních podmínek ochrany zvláště chráněných živočichů, zařazených v kategorii ohrožených druhů, pro účely stavby „Rychlostní silnice R55, stavba 5509 Moravský Písek – Bzenec“ v k. ú. Moravský Písek a Bzenec.

Touto výjimkou bylo povoleno

- škodlivé zasahování do přirozeného vývoje neurčeného počtu jedinců druhů čmelák (*Bombus* spp.) a mravenec (*Formica* spp.), spočívající v jejich rušení, zraňování, usmrcování, poškozování či ničení jimi užívaných sídel a pro účely záchranného přenosu též přemísťování jejich vývojových stádií či jimi užívaných sídel,
- škodlivé zasahování do přirozeného vývoje blíže neurčeného počtu jedinců druhů ropucha obecná (*Bufo bufo*) a užovka obojková (*Natrix natrix*), spočívající v jejich rušení, zraňování a usmrcování, k poškozování či ničení jimi užívaných sídel a pro účely záchranného přenosu též přemísťování jejich vývojových stádií,
- škodlivé zasahování do přirozeného vývoje blíže neurčeného počtu jedinců druhů koroptev polní (*Perdix perdix*), moták pochop (*Circus aeruginosus*), ťuhýk obecný (*Lanius Collurio*), ťuhýk šedý (*Lanius excubitor*), bramborníček černohlavý (*Saxicola torquata*), chocholouš obecný (*Galerida cristata*), lejsek šedý (*Muscicapa striata*), vlaštovka obecná (*Hirundo rustica*) a strakapoud prostřední (*Dendrocopos medius*), spočívající v jejich rušení a poškozování či ničení jimi užívaných sídel.

Výjimka byla povolena za podrobně stanovených podmínek rozpracovaných do bodů 1-13. Z důvodu obsáhlosti na tyto body v napadeném rozhodnutí soud odkazuje.

Investor stavby požádal dne 9. 2. 2009 Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor životního prostředí o udělení výjimky ze základních podmínek ochrany stanovených v § 50 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění pro zvláště chráněné živočichy, zařazené v kategorii ohrožených druhů. Krajský úřad výjimku vydal pro účely přípravy a realizace stavby „Rychlostní silnice R55, stavba 5509 Moravský Písek – Bzenec“ v délce 4,2 km (dále jen stavba 5509) svým rozhodnutím ze dne 22. 7. 2009 č. j. JMK 19663/2009. Žalobce se proti tomuto rozhodnutí odvolal s tím, že nebyla prokázána neexistence jiného uspokojivého řešení. Odvolací orgán MŽP poukázal na to, že nelze předvídat, zda budou uděleny výjimky pro navazující úseky stavby 5510 a 5511, které procházejí ptačí oblastí Bzenecká doubrava – Strážnické Pomoraví a svou realizací podmiňují realizaci stavby 5509 a zrušení výše uvedeného rozhodnutí podmínil neprokázáním neexistence jiného uspokojivého řešení. Zároveň odvolací orgán doporučil sloučení všech řízení o druhových výjimkách v tomto úseku do jednoho řízení s tím, že řízení o udělení výjimek by nemělo předcházet fázi koncepčního hledání vhodné varianty, když není vyloučena možnost jiného řešení (např. v souvislosti s neukončeným procesem EIA v úseku 5511) a navíc nebyla ukončena činnost skupiny odborníků jmenované na základě usnesení vlády č. 1064 ze dne 19. 9. 2007.

Po doplnění žádosti (prokázání výrazné převahy jiného veřejného zájmu nad dotčeným zájmem ochrany přírody za současného prokázání neexistence jiného uspokojivého řešení) pak bylo vydáno rozhodnutí, kterým byla výjimka povolena.

I proti tomuto rozhodnutí žalobce podal odvolání, které bylo vypořádáno napadeným rozhodnutím. Odvolací orgán konstatoval, že správní orgán I. stupně odstranil vytýkané nedostatky svého předešlého rozhodnutí tak, že se ze vrubně vypořádal s návrhy a námitkami

žalobce včetně jejich vyjádření k podkladům a důkladně zdůvodnil své postupy. Při stanovení podmínek vyšel primárně z návrhu investora, přičemž jeho správní úvahy jsou seznatelné a srozumitelné a tím byly odstraněny pochybnosti MŽP ohledně rozdílného přístupu ke stanovení obdobných podmínek (např. u stavby 5508), podrobně se vypořádal s namítanými nedostatky podmínek, jak byly žalobcem uplatněny, včetně jejich namítané nejasnosti a nevymahatelnosti a do odůvodnění rozhodnutí byly zahrnuty správní úvahy, které vedly k formulaci konkrétních podmínek, jak požadoval odvolací orgán ve svém zrušovacím rozhodnutí.

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce rozsáhlou žalobu, z které byly soudem zjištěny relativní námitky:

Především žalobce tvrdí, že postup žalovaného při vydání stanoviska EIA dne 30. 6. 2006 je tak závažný, že způsobuje nezákonnost obou rozhodnutí při vydání výjimky dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. Postupem žalovaného došlo k nezákonnosti obou rozhodnutí a k jejich nepřezkoumatelnosti. EIA ze dne 30. 6. 2006 je nezbytný odborný podklad dle § 10 zákona č. 100/2001 Sb. Nesprávný postup žalovaného spatřuje žalobce v tom, že ve správním řízení uplatnil celou řadu písemných i ústních vyjádření a k těmto nebylo přihlédnuto. Napadá souhlasné stanovisko uvedené v EIA ze dne 30. 6. 2006 v celém rozsahu, zejména výrok týkající se ochrany přírody a krajiny, tj. ochrany flóry, fauny, eko systémů a krajiny. Souhlas spočívá mimo jiné v tom, že nová čtyřproudová rychlosti silnice R55 o šířce 25,5 m a délky 17,917 km ve variantě „B“ v délce 12 km má být z důvodu, že prochází „Ptačí oblastí Bzenecká Doubrava – Strážnické Pomoraví“ umístěna do povrchového tubusu výšky 2,5 m. Dotčená oblast byla Nařízením České vlády č. 21/2005 stanovena chráněnou oblastí a předmětem ochrany jsou druhy: čáp bílý, moták pochop, strakapoud prostřední, strakapoud jižní, lelek lesní a skřivan lesní. Pro poslední dva druhy ptáků a jejich biotopy se dá očekávat, že silnice R55 ve variantě „B“ způsobí jejich likvidaci, neboť nebylo hodnoceno žádné alternativní řešení jejího vedení mimo ptačí oblast a dále správným způsobem zohledněna rizika, na níž byly upozorňovány orgány státní ochrany přírody. Ptačí sídliště dle žalobce jsou ohrožena, neboť stanoveným způsobem dojde k likvidaci chráněných druhů ptáků. Došlo tak k porušení směrnice o ptácích (79/409/EEC) a o stanovištích (92/43/EEC).

Dle těchto směrnic má být předmětem hodnocení plánů a projektů z důvodu převažujícího veřejného zájmu. Mají být zvážena alternativní opatření a veškerá kompenzační opatření, což v případě EIA se nestalo, proto byla vydána v rozporu s popsány procesy.

Schválená varianta „B“ likviduje stanoviště pro lelka lesního a skřivana lesního a byla vybrána bez relevantního posouzení s reálnou variantou R55 mimo ptačí oblast a neprokázala kompenzační opatření k ochraně ohrožených ptáků. Odporuje publikaci „Natura 2000“, kterou vydalo Ministerstvo životního prostředí.

Dle žalobce nebylo prověřeno alternativní řešení, které by zohledňovalo ekologické nad ekonomickými. Dle směrnice o stanovištích 92/43/EHS (čl. 6 odst. 4) je nutno zkoumat naléhavost důvodu převažujícího veřejného zájmu a kompenzační opatření a jejich správné

využití, tím je myšleno minimalizování a odstraňování negativních dopadů na předmětnou lokalitu.

Dle této směrnice by měla být vybrána taková alternativa, která by vyloučila rušení lesa lesního a skřivana lesního, neměla by ničit biotopy, ani negativně je ovlivňovat.

Tento postup nebyl naplněn. Stanovisko EIA obsahuje vyjádření, že nebude možno vyloučit negativní vliv výstavby komunikace R55 na životní prostředí. Žalovaný měl od 30. 6. 2004 k dispozici studii od firmy EVERNIA s. r. o. Liberec o vlivu výstavby a provozu rychlostní silnice R55 na ptačí oblast Bzenecká Doubrava – Strážnické Pomoraví (zpracovatel RNDr. P. A., CSc.), který je držitelem autorizace o odborné způsobilosti pro oblast pozorování vlivu na životní prostředí.

Dle této studie realizace silnice R55 by měla negativní vliv na výše uvedenou ptačí oblast. Jako alternativu bylo navrženo vedení stavby koridorem jihovýchodně od stávající silnice I/55, takže žalovanému bylo od roku 1998 známo (tj. ještě před zahájením procesu EIA v roce 2005), že navržená trasa je neprůchodná. Přitom ÚPVÚC je neplatný, neboť „Zásady rozvoje pro Jihomoravský kraj“ zatím neexistují, trasa R55 není v žádném nadřazeném územním plánu.

Zároveň žalobce uvedl podrobně v žalobě výsledky dílčích studií o vlivu průtahu silnice R55 na ptačí oblasti, dokládající negativní vlivy na ptačí populaci s tím, že je vysoký stupeň rizika k přímé likvidaci ptáků.

Ze shora uvedených důvodů záměry v zjišťovacím řízení měly vycházet ze studie RNDr. A. a jelikož k tomu nedošlo, bylo porušeno ust. § 7 odst. 1 písm. c) a i odst. 5 zákona č. 100/2001 Sb., neboť nebylo přihlédnuto k autorizované studii. Žalovaný žádné alternativní varianty nenavrl.

Žalovaný měl k dispozici další studie např. Petrov, Vyhledávací studie trasy silnice I/55 firmy Urbanistické středisko s. r. o. Brno ze srpna 2002, kde bylo uvedeno 5 variant řešení. Byla vybrána varianta červená (v souladu s RNDr. A.), ale ta žalovaným nakonec vybrána nebyla.

Žalovaný ani nevyužil svých pravomocí daných ust. § 7 odst. 5 zákona č. 100/2001 Sb. čili v procesu EIA nebyly posouzeny relevantní varianty R55 ale jen varianta „B“. Tento postup výše uvedené ustanovení porušil. Žalovaný dále také porušil ust. § 3 správního řádu, neboť stanovisko EIA vydal na základě nespolehlivě zjištěného stavu věci.

Žalobce dále namítal, že žalovaný se nedostatečně vypořádal s námitkami, a připomínkami jiných účastníků.

Žalobce nesouhlasí s formulací podmínky č. 10, neboť tato podmínka má za úkol provést kompenzační opatření za zničené hektary Hrubého háje a má být splněna mimo předmět řízení a bez účasti žalobce. Tím žalobce nemůže hájit svá práva a zájmy podle § 70 zák. č. 114/1992 Sb. a vzhledem k tomu, že správní orgán I. stupně se nevěnoval námitkám žalobce, je přesvědčen, že toto rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Vydané rozhodnutí je v rozporu s ust. § 56 zák. č. 114/1992 Sb., a § 3, § 50 odst. 3 a 4 správního řádu. Dle žalobce měl žalovaný i správní orgán I. stupně, uzavřít dohodu dle § 56 odst. 5 a 6 zák. č. 114/1992 Sb., dle návrhu žalobce. Tím by došlo k přijatelnému kompromisu.

Další námitky žalobce spočívají v námitce, že postup správních orgánů v tomto řízení byl v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu, neboť v odůvodnění rozhodnutí I. stupně nejsou uvedeny podklady, které pro rozhodnutí byly použity, ani nebyl k rozhodnutí připojen jejich seznam. Nebylo odůvodněno, proč byly použity. Zejména nebyly použity podklady žalobce, i když jím byly předloženy.

Dále další námitka směřuje do nerespektování právního názoru žalovaného o sloučení řízení o výjimce s úseky R5509, 5510 a 5511, v čemž spatřuje porušení § 73 odst. 2 správního řádu. To způsobilo, že se účastníci řízení vyjadřovali pouze k podkladům na úseku R5509.

Žalobce si je vědom toho, že podle převažující judikatury nemá být nositelem hmotných práv na ochranu přírody a krajiny a životního prostředí, ale jen práv procesních, ale kdy judikatura uvádí, že stanovisko EIA není samostatně přezkoumatelné je možné ho napadnout pouze s jiným správním rozhodnutím, využívá této možnosti, kdy bylo vydáno rozhodnutí o výjimce a zároveň namítá stanovisko EIA s tím, že je nezákonné a tím pádem obě správní rozhodnutí byla vydána též nezákonně a jsou nepřezkoumatelná.

Zároveň navrhuje, aby obě správní rozhodnutí byla zrušena a žalobci uhrazeny náklady řízení ve výši 3.000 Kč za soudní poplatek.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 2. 1. 2013 odkázal především na odůvodnění napadeného rozhodnutí a dodává, že výjimka z ochrany přísněji chráněných – silně a kriticky ohrožených – druhů v souvislosti se stavbou rychlostní silnice R55, stavba 5509 Moravský Písek – Bzenec, byla udělena rozhodnutím Správy Chráněné krajinné oblasti Bílé Karpaty č. j. 294/BK/2009/roz/Ko ze dne 5. 6. 2009 ve znění odvolacího rozhodnutí Ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy VIII. č. j. 5624/570/09, 58179/ENV/09 ze dne 4. 2. 2010.

Největší prostor ve své žalobě žalobce dává žalobnímu důvodu, označenému „nezákonnost hodnocením vlivů R5509 na životní prostředí procesem EIA“. K tomu poznamenává, že žalovaný jako odvolací orgán rozhodující v řízení o výjimce dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., v tomto ohledu nedisponoval pravomocí s tvrzenou nezákonností stanoviska EIA jakkoliv zabývat a vypořádat námitky účastníka proti němu směřující. Je toho názoru, a současná judikatura tomu nasvědčuje, že námitky žalobce s průběhem či výsledky procedury posuzování vlivu na životní prostředí – hodnocení EIA, tak nebylo na místě řešit

v rámci rozhodování o udělení výjimky dle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny, jak např. vyplývá z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 1. 2009 č. j. 7Ca 99/2006 – 65. Obdobně i NSS ve svém rozsudku ze dne 20. 5. 2009 č. j. 1As 111/2008 – 363 dovozuje, že „ve fázi poměrování dvou zmíněných veřejných zájmů (tj. zájmu na výstavbě dálnice a zájmu ochrany přírody) se již nezvažuje, jaká z variant dálnice by byla v souhrnu nejrozsáhlejších hledisek nejvhodnější, neboť toto srovnávání již proběhlo.

Žalovaný se zasadil o to, aby bylo ve věci důsledně vyčkáno výsledku procesu posuzování vlivu záměru „rychlostní silnice R55 stavba 5511 Bzenec Přívoz – Rohatec“ na životní prostředí – EIA (jeho součástí bylo i hodnocení vlivu na evropsky významné lokality a ptačí oblasti. Žalovaný připomněl, že k procesu EIA se žalobce aktivně účastnil s tím, že z tohoto procesu vzešla i odpověď na otázku celkového vedení koridoru R55, když z hlediska posuzovaných zájmů ochrany životního prostředí hodnocení dospělo k akceptovatelnému řešení v podobě výstavby R55 úseku 5511, v souběhu s železniční tratí SŽDC č. 330 v mírně odsunutě poloze se dvěma hloubenými tunely Bzeneckým, o délce 6,8 km a Rohateckým o délce 1,575 km a provedeným posouzením byl vyloučen významný negativní vliv na předměty ochrany a celistvost konkrétních ptačích oblastí, resp. evropsky významných lokalit.

K údajné nejasnosti realizace kompenzačního opatření v podmínce č. 10 včetně žalobcem tvrzeného „zabránění účasti se k němu vyjádřit“, dle žalovaného nutno mít tuto námitku za nedůvodnou. Uvedenou námitkou se již podrobně vypořádal ve svém žalobou napadeném rozhodnutí na str. 6 a 7, str. 11 napadeného rozhodnutí. K tomu dodává, že podmínka byla formulována v obecnosti, která odpovídá fázi projednávání předmětného záměru a bude precizována v rámci dalšího nezbytného schvalovacího procesu, jehož se může žalobce aktivně účastnit.

Dále neshledává důvodnými námitky žalobce, že námitky žalobce nebyly dostatečným způsobem vypořádávány. Na tyto námitky bylo důsledně reagováno, v čemž odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

K námitce absence uvedení podkladů pro rozhodování žalovaný uvádí, že z napadeného rozhodnutí je dostatečně zřejmé, z jakých podkladů bylo vycházeno. Právní úprava nestanoví požadavek vymezení seznamu podkladů v rámci rozhodnutí, jak požaduje žalobce. Správní spis obsahuje veškeré podklady, z kterých bylo vycházeno a krom toho správní spis obsahuje spisový přehled jako nedílnou součást spisu a do tohoto spisu mohli účastníci řízení nahlížet a mohl tak činit i žalobce.

Žalovaný je toho názoru, že došlo k dostatečnému porovnání obou konkurenčních veřejných zájmů a tím k naplnění smyslu řízení o udělení výjimky dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. Správní orgány identifikovaly příslušné střetávající se veřejné zájmy a přesvědčivě zdůvodnily, že míra dotčení chráněných druhů živočichů, zařazených v nejméně přísně chráněné kategorii „ohrožených“ je přijatelná a negativní vlivy na jejich populace umístěním stavby R5509 v úseku o délce 4,2 km v k. ú. Moravský Písek a Bzenec je možno adekvátně kompenzovat. Krajský úřad povolil výjimku uvedených v § 50 odst. 1 a 2 zákona č. 114/1992 Sb., za dodržení podmínek stanovených ve výrokové části předmětného

rozhodnutí, přičemž rozsah dotčení předmětných zvláště chráněných ohrožených druhů bude tím minimalizován.

Nedůvodnou shledává i námitku žalobce o sloučení řízení o výjimce z úseku R5509, R5510 a R5511, neboť i s touto námitkou se žalobce vypořádal v posledním odstavci na str. 12 napadeného rozhodnutí. Zde nezbyvá než zdůraznit, že je plně na uvážení správního orgánu, zda přistoupí ke spojení řízení (viz. § 140 správního řádu), a pokud tak v konkrétním případě neučiní, nelze v tom spatřovat nezákonnost, která by měla mít za následek zrušení rozhodnutí.

Ze všech shora uvedených důvodů navrhuje žalobu žalobce zamítnout.

Žalobce ve své replice k vyjádření žalovaného ze dne 6. 2. 2013 setrval na svých žalobních námitkách a navrhuje zrušení napadených rozhodnutí.

Žalovaný ve svém vyjádření k replice ze dne 20. 3. 2013 v podstatě setrval na svém vyjádření k žalobě a setrval na svém názoru, že případné vady procesu EIA je možno přezkoumávat až v rámci přezkumu rozhodnutí vydaného v územním nebo stavebním řízení a že ve fázi poměřování dvou veřejných zájmů (řízení o výjimkách dle zákona č. 114/1992 Sb., v platném znění pro výstavbu dálnice) se již nezvažují varianty silnice. Odkázal na citovanou judikaturu Městského soudu v Praze a NSS v Brně.

Ohledně podmínky 10 je podle žalovaného současně fází projednávání stavby dostatečně konkrétní, precizována bude v rámci dalšího schvalovacího procesu, jehož se žalobce může aktivně zúčastnit. Stavba bude moci být zahájena až po úspěšném završení územního a stavebního řízení a do provozu bude moci být uvedena až po splnění všech podmínek charakteru zmírňujících a kompenzačních opatření, tedy i podmínky č. 10 (viz. podmínku č. 13).

K ostatním námitkám se dostatečným způsobem vyjádřil již v napadeném rozhodnutí a ve vyjádření k žalobě.

Žalobce se opětovně k replice žalovaného vyjádřil dne 23. 6. 2013, ale žalobce opakuje své námitky, které byly uvedeny v žalobě i v první replice, včetně závěrečného návrhu, kterým žalobce požaduje zrušení napadených rozhodnutí.

Žalovaný se k druhé replice vyjádřil dne 21. 8. 2013, kde na svých stanoviscích setrval pouze zdůraznil, že žalobce pomíjí časové hledisko a vývoj situace, kdy žalovaný trval na sloučení řízení v době, kdy existovaly důvodné pochybnosti o průchodu silnice R55 ptačí oblastí Bzenecká Doubrava – Strážnické Pomoraví. K odstranění těchto pochybností znamenalo, že pominuly důvody trvat na sloučení řízení.

Žalovaný je přesvědčen, že dostatečně zřetelně a přesvědčivě vyvrátil žalobní návrh žalobce ve všech bodech, proto setrval na svém stanovisku, kdy navrhuje zamítnutí žaloby.

K řízení o žalobě se přihlásily osoby zúčastněné na řízení, a to obec Moravský Písek svým podáním ze dne 24. 7. 2013, kde bylo uvedeno, že se napadeným rozhodnutím ztotožňuje. Stavbu rychlostní silnice R55 dlouhodobě obec podporuje a vítá a v minulosti dával již připomínky k úseku stavba 5509 Moravský Písek. Požadavky, zejména řešení křížení silnice s Domanickým potokem, byly zahrnuty v podmínkách, za kterých byly výjimky povoleny a ze znalostí místních poměrů považuje obec i další stanovené podmínky za přínosné a dostatečné pro zajištění podmínek ochrany všech živočichů zde žijících, nejen v rozhodnutí výslovně jmenovaných. Za rozhodující přínos považuje obec vyřešení dopravy přes obec Moravský Písek, která je co do hustoty enormní. Proto obec uvádí, že ochranu si zaslouží i občané obce Moravský Písek, zejména děti z místní školy, která je přímo na hlavní křižovatce. Uvedené počty projíždějících motorových vozidel opravňují obec k důrazné podpoře výstavby R 55. Obec navíc přistupuje ke zlepšování stavu krajiny, tedy potencionálních nových hnízdiš a nových klidových zón pro všechny živočichy v katastru obce velmi zodpovědně a ty nové koridory, bio pásy, extenzivní sady, revitalizované polní cesty, revitalizované mokřady, napajedla v katastru a jiné buduje a podporuje a několikanásobně převyší plochy a zeleň zasaženou výstavbou rychlostní komunikace především výsadbou lesních stromů, keřů a ovocných stromů, které dosahují počty sta tisíc a plochy s tím související několika desítek hektarů. To vše je navíc nad plánovanou výsadbou, kterou má investor přímo uloženu v podmínkách a v krajině tedy žádné zhoršení nenastane a obavy žalobce, že k tomu dojde, jsou neopodstatněné a ničím nepodložené. Vedle chráněných živočichů získají ochranu i občané, kteří dosud hustotou provozu velmi trpí.

Dále uplatnila právo zúčastněné osoby ve věci probíhajícího řízení další osoba zúčastněná na řízení tj. Ředitelství silnic a dálnic ČR svým podáním ze dne 21. 3. 2013. Blíže se k problematice nevyjádřila.

Žalobce v třetí replice ze dne 10. 9. 2013 poukázal na bohatou judikaturu v jiných obdobných řízeních, kde byly stanoviska EIA zrušeny.

Krajský soud v Brně přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí z hlediska námitek v žalobě uvedených, neboť jejich rozsahem je vázán. Po posouzení věci dospěl soud k závěru, že žaloba důvodná není.

Podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud bez nařízení jednání, když účastníci s tímto postupem souhlasili.

Ze správního spisu krajský soud zjistil, že rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odbor životního prostředí Brno ze dne 23. 1. 2012 č. j. JMK 7534/2012 byla povolena investoru stavby, kterým je státní příspěvková organizace Ředitelství silnic a dálnic ČR výjimka ze základních podmínek ochrany zvláště chráněny živočichů, zařazených v kategorii ohrožených druhů pro účely stavby „Rychlostní silnice R55, stavby 5509 Moravský Písek - Bzenec“ v k. ú. Moravský Písek a Bzenec.

S touto výjimkou se povoluje škodlivé zasahování do přirozeného vývoje blíže neurčeného počtu jedinců druhů čmelák, mravenec, ropucha obecná, užovka obojková, koroptev polní, moták pochop, ůhýk obecný, ůhýk šedý, bramborníček černohlavý, chocholouš obecný, lejssek šedý, vlaštovka obecná a strakapoud prostřední. Škodlivé zasahování spočívá v jejich rušení, poškozování jimi užívaných sídel. Výjimka byla povolena za podmínek v rozhodnutí vyjmenovaných, tj. kácení porostů dřevin, skrývky zeminy budou probíhat v období mimo hnízdění ptáků a zemní práce v období od října do konce února následujícího roku, dále budou vytvořeny dočasné podchody z rámových propustků typu Beneš zajišťující cestu pro migraci živočichů, zejména obojživelníků. Stavebními pracemi nebude dotčen pás křovin s hnízdištěm ůhýka obecného a budou vytvářeny nové hnízdní biotopy pro tohoto ptáka i dalších druhů ptáků za podmínek přímo vymezených v těchto bodech. V prostoru Domanického potoka, lesa Hrubý háj a sadu v místě budoucí mimoúrovňové křižovatky u silnice Bzenec – Moravský Písek i v blízkosti těchto lokalit nebudou zakládány stavební dvory, skládky materiálu či zeminy atd. Tyto podmínky byly zahrnuty do bodu 1-10 a budou zapracovány do realizační dokumentace stavby, projektů organizace výstavby a projektů rekultivace. Uvedenou dokumentaci předloží investor zdejšímu orgánu ochrany přírody před zahájením k odsouhlasení, jak je uvedeno v bodech 11 až 13.

Dále bude zajištěn odborný dozor a všechny podmínky charakteru zmírňujících a kompenzačních opatření budou splněny nejpozději k datu uvedení stavby do provozu.

Ze správního spisu vyplynulo, že komunikace má být vedena v co nejkratším směru, pokud možno v souběhu s železničním koridorem. Takto koncipované řešení je zapracováno do územních plánů obcí i do zásad územního rozvoje krajů. Vytváření územně plánovací dokumentace je spojeno s prověřováním variantních řešení, včetně jejich vlivů na životní prostředí. Toto srovnání variant proběhlo už v roce 1991, kdy ještě neexistoval zákon o posuzování vlivu na životní prostředí, a to formou tzv. krajinářského hodnocení. Jako východisko ze střetu stavby silnice se zájmy ochrany přírody se nabízel kompromis ponechání trasy ve schváleném koridoru za přijetí technických opatření, která zabrání střetu ptáků s vozidly. Tímto kompromisem byl návrh na zakrytí komunikace v prostoru ptačí oblasti betonovým tubusem. Toto technické řešení prošlo procesem posuzování vlivu na životní prostředí a ministerstvo životního prostředí pro ně vydalo 30. 6. 2006 souhlasné stanovisko EIA. Poté byla ČR upozorněna Evropskou komisí na konflikt mezi schválenou trasou a evropskými směrnicemi, proto byla ustanovena komise odborníků, která na základě srovnávací studie vyhodnotila jako nejlepší řešení oficiální variantu ŘSD s ochranou nadzemní galerií. Byly zpracovány další dvě studie, které měly prověřit výsledky hodnocení EIA a jejichž výsledkem bylo zpracování nového technického řešení v podobě hloubeného tunelu, kterým by byla silnice převedena přes územní ptačí oblasti. Na tomto řešení se shodli zástupci ministerstva životního prostředí, ministerstva dopravy i dotčených měst a obcí. Toto technické řešení bylo v rozsahu stavby 5511 následně posouzeno v procesu EIA a 31. 8. 2010 pro ně vydalo MŽP souhlasné stanovisko, které ŘSD doložilo k doplnění žádosti.

Při prokazování výrazné převahy jiného veřejného zájmu ŘSD uvádí, že nutnost řešení problémů spojených s dopravou v trase silnice I/55 nebyla nikdy zpochybněna, stejně jako potřeba vybudování nové trasy této komunikace. Sřety záměru se zájmy ochrany přírody byly posuzovány řadou odborníků a v závěru prošly hodnocením v procesu EIA. Veřejný zájem spatřuje investor v převedení dopravy vysoké intenzity s obcí na plánovanou silnici R55, které

významně přispěje ke zvýšení bezpečnosti silničního provozu a odstraní negativní vlivy přetížené dopravy na obyvatelstvo, tedy vysoký hluk, prašnost, emise a vibrace. Stavba R55 je stavbou základní komunikační sítě a stavbou veřejně prospěšnou, která významně přispěje ke zlepšení dopravní obslužnosti regionů. Investor nepochybně ochrany přírody jako veřejný zájem, vyjadřuje však přesvědčení, že díky zmírňujícím a kompenzačním opatřením nepřesáhne poškození tohoto zájmu přijatelnou míru. Je nepochybné, že význam R55 je ve výrazné převaze nad zájmem ochrany přírody.

Na základě shromážděných podkladů pak vydal správní orgán I. stupně napadené rozhodnutí výše citované a proti tomuto rozhodnutí podalo námitky pouze Občanské sdružení Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu. Převážné námitky spočívaly především v tom, že nebyla prokázána výrazná převaha jiného veřejného zájmu, kterým je stavba rychlostní komunikace nad zájmem ochrany přírody. V průběhu řízení žalobce považoval využít při rozhodování o výjimce další podklady, tj. studie firmy Evernia z roku 2004, závěry zjišťovacího řízení pro koncepci „Generální plán rozvoje dopravní infrastruktury“, vydané MŽP dne 22. 12. 2005, studii hodnocení důsledku koncepce politiky územního rozvoje na území a stav ochrany významných lokalit a ptačích oblastí v ČR z roku 2006 vypracované Ing. M. a studii Mgr. O. V. z roku 2006, odborné vyjádření k podkladům procesu posuzování vlivů na životní prostředí rychlostní silnice R55 v úseku Moravský Písek – Rohatec. Dále se žalobce odvolával na studii profesora RNDr. V. P. ze srpna 2008, stanovisko MŽP k politice územního rozhodnutí z roku 2009, srovnávací studii firmy HBH Projekt, s.r.o. z června 2008 a studii firmy Ekora, s.r.o.

Žalobce argumentačně využívá i uvedených studií k prokazování škodlivosti oficiální trasy R55 preferované ŘSD a k prosazování některé z tzv. levobřežních variant vedení silnice, a to i v případě, kdy novější studie připouštějí průchod silnice ptačí oblastí v zahluobeném tunelu (profesor P., studie společnosti Ekora). Tyto studie byly přijaty ještě před oficiálním přijetím technického řešení spočívajícím v převedení silnice R55 přes ptačí oblast hloubeným tunelem, k němuž došlo až v průběhu správního řízení. Tato varianta byla podrobena hodnocení v procesu EIA a shledána přijatelnou z hlediska dopadu na životní prostředí. K dispozici byl i ornitologický posudek K. P., který se zabýval i stavbou 5509 a byl využit k formulaci podmínek tohoto rozhodnutí, neboť ohrožené druhy ptáků tvoří podstatnou část seznamu druhů, jichž se toto řízení týká. Na základě doporučení žalobce Ředitelství silnic a dálnic doplnilo žádost o pět nových druhů ptáků tak, jak byly navrhovány žalobcem.

Z rozhodnutí správního orgánu I. stupně vyplývá, že se všemi námitkami žalobce správní orgán I. stupně podrobně zabýval a podrobně zdůvodnil, proč postupoval tak, jak postupoval. Vytkl žalobci, že byť s ním bylo nakládáno jako s účastníkem řízení, tak se se správním spisem podrobně žalobce neseznámil.

Jasně uvedl, správní orgán I. stupně, že považuje za základní podklad stanovisko EIA pro stavbu 5509 – 5511 z roku 2006, stanovisko EIA pro stavbu 5511 z roku 2010, studii společnosti HBH Projekt, s.r.o. a studii K. P.

Správní orgán I. stupně konstatoval, že zájem ochrany přírody je vymezen přímo zákonnou ochranou předmětných zvláště chráněných druhů, jejíž výskyt a rozsah dotčení této

ochrany vyplývá z biologického průzkumu dodaného společností HBH Projekt, s. r. o. a ornitologického posudku K. P. Tyto materiály byly použity pro vymezení rozsahu poškozených předmětných druhů i pro stanovení zmírňujících a kompenzačních opatření. Rozsah dotčených ochranných podmínek těchto druhů přímo vyplývá z výroku rozhodnutí a dle názoru správního orgánu nevyžaduje další specifikace. Veřejný zájem zastoupený stavbou 5509 jako součástí silnice R55 je popsán v příslušné části odůvodnění a správní orgán pokládá jeho specifikaci za dostatečnou. Zpochybňování přínosu nové silnice v základních ukazatelích, kterými jsou bezpečnost, hlučnost, produkce emisí či rychlost dopravy s poukazem na to, že tyto vlastnosti má každá nová silnice včetně jejich variant, považuje správní orgán za nepřijatelné. Žalobce tyto vlastnosti silnice také uznal a potvrdil tak existenci specifikovaného veřejného zájmu u všech variant trasy R55 včetně tzv. oficiální trasy zastoupené i stavbou 5509.

Stručně lze uzavřít, že základním podkladem prokazujícím průchodnost silnice ptačí oblasti jsou uvedené nikoliv výše uvedené studie ale výsledek posouzení stavby 5511 v procesu EIA, který hodnotí technické řešení vycházející ze studie profesora P. a firmy Ekora, s.r.o. Zásady územního rozvoje Jihomoravského kraje byly vydány opatřením obecné povahy Jihomoravského kraje, v němž ze dvou variant vedení R55 byl vybrán koridor Moravský Písek – Rohatec – Břeclav procházející ptačí oblastí Bzenecká Doubrava Strážnické Pomoraví a v němž jsou stanoveny podmínky pro realizaci stavby. Tento dokument byl k datu vyhotovení rozhodnutí správního orgánu I. stupně schválen a je platný. (ZÚR JMK byly vydány zastupitelstvem Jihomoravského kraje dne 22. 9. 2011 na 25. zasedání usnesením č. 1552/11/Z25 a nabývaly účinnosti 17. 2. 2012.

Prokázání převahy jiného veřejného zájmu nad zájmy ochrany přírody v souvislosti s hledáním jiného uspokojivého řešení byl jeden z hlavních důvodů, proč předchozí napadené rozhodnutí bylo odvolacím orgánem vráceno k novému projednání. V současné době je míra škodlivého zásahu v prostoru ptačí oblasti významně snížena úseky vedenými zahloubeným tunelem. Míra zásahu do základních ochranných podmínek ohrožených druhů srovnávána s veřejným zájmem se touto technickou změnou prostoru stavby 5509 sice nezmění, z hlediska hodnocení celého úseku mezi Starým Městem a Rohatcem však znamená zásadní změnu ve prospěch stavby R55. V rozsahu stavby 5509 se pak míra škodlivých zásahů vzhledem k areálu rozšíření předmětných druhů a přijatým zmírňujícím opatřením, jeví jako přijatelná a ve srovnání s významem stavby R55 vede správní orgány k přesvědčení, že zákonná podmínka převahy tohoto veřejného zájmu nad zájmy ochrany přírody je splněna.

Správní orgán I. stupně konstatoval, že vydáním souhlasného stanoviska EIA pro stavbu 5511 byla potvrzena možnost převedení silnice ptačí oblastí a tím odstraněna hlavní překážka v rozhodování pro všechny stavby úseku mezi Starým Městem a Rohatcem a který nelze nyní považovat z hlediska vyhledávání směrových či technických alternativ silnice za uzavřený. Prokázáním existence přijatelného technického řešení pro průchod silnice R55 ptačí oblastí je zároveň doložena reálnost zajištění kontinuity komunikace v celém prostoru mezi Starým Městem a Rohatcem a tím i opodstatněnost etapy 5509.

V procesu EIA byla hodnocena varianta povrchová a varianta tunelová, jako referenční byla použita varianta nulová. Ze závěru stanoviska EIA vyplývá, že z hlediska

střetu stavby 5511 se zájmy ochrany přírody je nejvhodnější varianta tunelová, u níž je vliv na faunu a flóru minimalizován díky tunelovým úsekům. Tato varianta je doporučena k dalšímu projekčnímu zpracování a má plnou podporu i u skupiny odborníků a zástupců dotčených rezortů, tedy ministerstva dopravy a ministerstva životního prostředí, jak je patrné z předložených záznamů z jednání skupiny odborníků ze dne 8. 9. 2009 a zápisu z jednání zástupců v těchto ministerstev a investora ze dne 4. 9. 2009.

Nalezením řešení průchodu silnice ptačí oblastí, jehož dopad na ochranu přírody byl technickými opatřeními minimalizován na přijatou míru, byly zároveň odstraněny pochybnosti o tom, zda řízení o výjimkách podle § 56 zákona mají opodstatnění v situaci, kdy není s jistotou rozhodnuto o trase komunikace v prostoru ptačí oblasti. Na základě ukončeného procesu EIA lze v rámci řízení o výjimce posoudit celý úsek mezi Starým Městem a Rohatcem, i když správní orgán nepřistoupil ke sloučení již běžících řízení o výjimce pro stavby 5508, 5509 a 5510 jak bylo dříve doporučeno odvolacím orgánem.

V lokálním měřítku tj. na úrovni samotné stavby 5509 se v souvislosti s otázkou jiného uspokojivého řešení správní orgán zabýval vedle biologického průzkumu společnosti HBH Projekt, s.r.o., především závěry ornitologického posudku K. P., který hodnotí dopady staveb 5509 a 5510 na avi faunu. Autor posudku doporučuje, pokud to dovolí technické podmínky, v prostoru lesa Hrubý háj vést silnici po okraji lesa, ať již ze severní nebo jižní strany, přičemž dojde k jeho menšímu záboru a tím i zásahu do hnízdního biotopu ptáků. Přesto však orgán ochrany přírody dospěl k závěru, že lokální změna trasy v prostoru Hrubého háje dle doporučení studie K. P. není možná, navržená stavba 5509 proto v tomto ohledu splňuje podmínku **neexistence jiného uspokojivého řešení**.

Co se týče výskytu řady druhu ptáků a hmyzu byl zde významný podklad studie K. P., která se zabývá přímým vyhodnocením dopadu stavby 5509 na místní populace ptáků a současně navrhuje kompenzační a zmírňující opatření. Výše uvedené podklady, tj. průzkum dodaný společností HBH Projekt, s.r.o. a ornitologický posudek K. P. byl respektován dokonce i žalobcem a oba materiály obsahují vedle vlastního hodnocení také návrh zmírňujících a kompenzačních opatření. Podmínky byly rozšířeny o relevantní podmínky stanoviska EIA a doplněny na základě úvahy správního orgánu. Vyhodnocením shromážděných podkladů a výše uvedenými úvahami dospěl správní orgán I. stupně a orgán ochrany přírody k závěru, že zákonem stanovené podmínky pro povolení výjimky z ochranných podmínek výše uvedených zvláště chráněných druhů v souvislosti se stavbou rychlostní silnice R55, stavba 5509 Moravský Písek – Bzenec jsou splněny. Proto byla výjimka udělena.

Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo napadené odvoláním a odvolací orgán ministerstva životního prostředí svým rozhodnutím ze dne 31. 8. 2012 č. j. 860/560/12 29803/ENV/12 odvolání zamítlo a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdilo. Odvolací orgán se řádně vypořádal se všemi odvolacími námitkami žalobce a konstatoval, že všechny odvolací námitky jsou neopodstatněné. Odvolacím orgánem bylo zjištěno, že všechny potřebné náležitosti byly dodrženy a byly stanoveny podmínky, aby při budování a provozu silnice R55 v úseku 5509 byly biotopy (jakož i jedinci) chráněných živočichů s ohledem na veřejný zájem na jejich ochraně v potřebné míře zachovány a chráněny.

Žalobce byl vždy považován za účastníka řízení, měl kdykoliv možnost se se všemi podklady ve správním spise seznámit, a tudíž pokud by se s podklady seznámil mohl by žalobce zjistit, že jako podklad sloužila odborná studie K. P., a to jako dostatečný podklad pro stanovení potřebných podmínek (č. 2, 7, 8 a 9) a podmínka č. 10 není s opatřeními navrženými K. P. v žádném případě v rozporu a tato podmínka je dostatečně jasná, konkrétní a zákonná. Ze spisu je dostatečně zřejmé, že žádná reálná varianta v předmětném úseku 5509 neexistuje, ani nebylo prokázáno jiné uspokojivé řešení. Je nutno si uvědomit, že toto řízení se týká stavby 5509 a nelze rozhodnutí správního orgánu JMK nic vytknout. Úsek 5509 je součástí silnice R55 a je s ní tedy smísen.

Správní orgán I. stupně stanovil ve svém rozhodnutí dostatečně konkrétní a vymahatelné podmínky, aby byly při stavbě i provozu úseku silnice 5509 dotčené zájmy ochrany přírody a krajiny v potřebné míře respektovány a ochráněny.

Žalovaný dále uvedl, že netrvá na svém doporučení ohledně sloučení řízení o povolení výjimek pro jednotlivé úseky silnice R55 mezi Starým Městem a Uherským Hradištěm a Rohatcem do řízení jednoho, neboť jednak pominuly pochybnosti o reálnosti průchodu silnice R55 přes ptačí oblast Bzenecká Doubrava – Strážnické Pomoraví a současně trvá situace, kdy příprava jednotlivých úseků se nachází v různé fázi. Udělení výjimky je tedy v souladu se zákonem.

Krajský soud posoudil žalobu tak, že napadené rozhodnutí je rozhodnutím podle § 65 s.ř.s., jež může být přezkoumáno ve správním soudnictví. Předmětem řízení je udělení výjimky podle § 56 odst. 3 písm. c) zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Podstatou uvedeného řízení o udělení výjimky je zhodnocení, zda v daném případě veřejný zájem převládá nad zájmem ochrany přírody či nikoliv. Udělení výjimky ze zákazu podle určitého ustanovení automaticky nepředurčuje, že v řízení o udělení výjimky z jiného zákazu bude také pozdější výjimka udělena.

Podle ust. § 56 odst. 3 písm. c) zákona č. 114/1992 Sb., účinného k datu vydání napadeného rozhodnutí výjimku ze zákazu u zvláště chráněných rostlin a živočichů lze udělit jen v zájmu bezpečnosti leteckého provozu nebo provozu na dopravně významné vodní cestě, nebo v zájmu stavby dálnice a rychlostní silnice.

Žalobce toto rozhodnutí napadá žalobou a uvádí celou řadu námitek včetně té, že se jedná o nezákonné rozhodnutí. Nezákonnost spatřuje v tom, že nebylo dodrženo řízení podle správního řádu a že nebyly splněny všechny doporučení vyplývající z výše citovaných odborných posudků k této problematice. Zároveň žalobce namítá, že nebyly brány v úvahu připomínky žalobce týkající se dopadu koncepce na zvláště chráněné druhy rostlin a živočichů. Dále žalobce uvedl, že také je zapotřebí, aby se soud vyjádřil k zákonnosti stanoviska EIA. K výše citovaným žalobním námitkám soud uvádí, že souhlasí s vypořádáním se odvolacími námitkami, které v části korespondují se žalobními námitkami tak, jak byly žalovaným vyřízeny. Ze správního spisu vyplývá, že proběhlo řádné řízení, kdy byl žalobce vyzván před vydáním rozhodnutí k seznámení se s podklady a z celého správního

spisu vyplývá, že žalobce byl velice aktivní v celém správním řízení, kde uplatňoval celou řadu námitek, návrhů a dožadoval se, aby správní orgány jeho námítky vzaly za své a do celého řízení, aby byly zabudovány. Žalobce v této věci namítal konkrétní porušení jeho procesních práv (nedostatečný skutkový stav, nepřezkoumatelnost rozhodnutí), proto je dána přípustnost přezkumu napadeného rozhodnutí. Pokud však žalobce namítal porušení hmotných práv, tj. skutečnost zpochybňující výrok rozhodnutí z hlediska nesplnění podmínek udělení souhlasu např. neexistence převažujícího zájmu nad zájmem ochrany přírody, činil by tak nad rámec oprávnění dožadovat se soudního přezkumu správního rozhodnutí.

Námítky žalobce ohledně procesu o EIA ve smyslu podmínky řízení dle zákona o ochraně přírody jsou v této věci zcela nepříhodné. Zákon o ochraně přírody nestanoví, že stanovisko EIA je podmínkou pro udělení výjimky podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. Udělením výjimky ze zákazu dle § 56 zákona není povolen zásah do zákonem chráněného zájmu, pouze je vyloučen zákonný zákaz předmětného zásahu do přírody. Případné vady procesu posouzením vlivu stavby na životní prostředí nelze úspěšně namítat v řízení dle zákona, nýbrž v rámci přezkumu rozhodnutí vydaného v územním nebo stavebním řízení, což je v souladu s čl. 9 odst. 2 písm. b) Aarhuské úmluvy (vyhlášené pod č. 121/2004 Sb. m. s.), čl. 10 směrnice č. 85/337/EHS, které odkazují na vnitrostátní právo a čl. 1 odst. 2 směrnice č. 85/337/EHS ohledně definice povolení (NSS 1As 39/2006 – 55), neboť postačuje jejich přezkoumání až ve fázi, kdy takovýmito úkony dochází k zásahu do právní sféry fyzických a právnických osob.

Ze správního spisu vyplývá, že i do řízení ohledně stanoviska EIA žalobce zasahoval a tudíž jako zástupce veřejnosti se ke všem podmínkám vyjadřoval. Vydáním stanoviska EIA, jehož obsahem je doporučení či výběr jedné z několika možností se pak pracuje již jen s jednou variantou (zde se dvěma variantami téhož koridoru) a na tom není nic závadného. Ve fázi poměrování dvou zmíněných veřejných zájmů se již nezvažuje, jaká z variant stavby by byla – v souhrnu nejrozumnějších hledisek – nejvhodnější, neboť toto srovnání již proběhlo. Posuzuje se už jen to, zda by měl standardně vyžadovaný zájem na ochraně přírody a zvláště chráněných území ustoupit konkrétní variantě stavby, která už v předchozí fázi prošla před výběrem z více variant (rozsudek NSS ze dne 20. května 2009 1As 111/2008 – 363).

Jak už bylo výše uvedeno řízení o výjimce, však nemůže nahrazovat proces EIA, neboť řízení o povolení výjimky dle § 56 zákona je řízením návrhovým, kdy posuzovaná trasa rychlostní silnice je dána návrhem investora Ředitelstvím silnic a dálnic ČR. Správní úřad posuzuje pouze navrženou variantu stavebního záměru ale v úhlu podmínek § 56 zákona, zda jiný veřejný zájem výrazně převažuje nad zájmem ochrany přírody a poté výjimku udělí či nikoliv. Veřejný zájem nepředstavuje pouze povaha stavby ale také provedení a konkrétní trasa.

Správní orgán sice posuzuje stavbu navrženou investorem a není oprávněný ji měnit, pokud je však předložena dostatečná určitá jiná varianta stavby, je třeba mít za to, že se jedná o námítku ohledně veřejného zájmu, se kterou se správní orgán při posuzování obou zájmů byl povinen vypořádat tak, aby bylo zřejmé, že i v případě jiné varianty stavby je stále dána výrazná převaha veřejného zájmu požadované stavby a na základě jakých důvodů.

Dle § 56 zákona jsou chráněným objektem zvláště chráněné rostliny a živočichové. Ust. § 56 zákona vyžaduje převahu veřejného zájmu, a to výraznou, čímž je umocněna vysoká ochrana zvláště chráněných rostlin a živočichů. Poměřením zájmu dle § 56 zákona lze určit pouze tak, že správní orgán stanoví negativní důsledky stavby na přírodu, tedy jaký zásah do populace chráněných rostlin a živočichů stavba přináší a toto porovná s veřejným zájmem stavby. Posoudí tak zápory a přínosy stavby.

Správní řízení před orgánem I. i II. stupně je třeba v určitém smyslu považovat za jeden celek, pokud správní orgán I. stupně jednoznačně definuje rozhodnou skutečnost pro posouzení věci. Dle rozhodnutí správního orgánu I. stupně je veřejný zájem dán stavbou rychlostní silnice R55, stavba 5509 Moravský Písek – Bzenec v délce 4,2 km. Zájem ochrany přírody je dán existencí populace určených živočichů a rostlin. Dle soudu správní orgány vycházely z podkladů získaných ve správním řízení, tj. ze závazného stanoviska EIA ze dne 30. 6. 2006 (stanovisko k posouzení vlivu záměru na životní prostředí silničních úseků 5509, 5510 a 5511) modifikováno pak v roce 2010. Dále správní orgány vycházely z celé řady odborných stanovisek ministerstva životního prostředí ze dne 4. 2. 2009, České společnosti ornitologické – Jihomoravské pobočky, rozhodnutí zprávy CHAO Bílé Karpaty a dalších. Dle názoru soudu byla porovnána všechna omezení a kompenzační opatření a následně byla začleněna do uvedených bodů 1 - 13 výjimky. Podmínkami 1 – 13 byly kompenzovány všechny negativní vlivy na ochranu přírody způsobenou předmětnou stavbou. Také nelze pominout vyjádření obce Moravský Písek, jako osoby zúčastněné na řízení, která s postupem správních orgánů souhlasila zvláště s ohledem na životní prostředí obyvatel této oblasti, které právě vysokou hustotou motoristického provozu vidí v této stavbě i ozdravení životního prostředí pro obyvatele v regionu. Dále i tato obec zdůraznila, jakým způsobem se podílí na zmírnění negativních vlivů vysazováním stromových lesních porostů i vytváření podmínek pro život ohroženého ptactva i nad rámec jejich závazků.

Nelze pominout, že žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí (i v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně) zabýval rozsáhlými námitkami žalobce a zdůvodnil, proč k některým přihlédl a k některým nikoliv. Doložil svá tvrzení odkazem na provedené studie ve věci (zejména studii K. P. a další). Nepřihlédl k námitce žalobce, že nebylo vyhověno námitkám jiných účastníků. Zde v tomto případě nelze k takové námitce přihlédnout, neboť žalobce neprokázal, že by tyto účastníky, které vlastně ani nejmenoval, zastupoval.

Zároveň soud odmítl odkaz žalobce na řízení o výjimce týkající se stavby plavebního kanálu Přelouč na Labi, jehož analogie s předmětem řízení použít nelze.

Dle názoru soudu se žalobce mýlí v tom, že když mu právní úprava nebrání podávat návrhy, nedává mu již jistotou a pravomoc, aby jeho návrhy byly přijaty. Zde v tomto případě správní orgány řádně zdůvodnily, proč nebylo přihlédnuto k návrhům žalobce, a to i v řízení o EIA.

Soud závěrem konstatuje, že žalovaný včetně správního orgánu I. stupně posoudil skutečnosti potřebné ke svým rozhodnutím a že netrpí takovými vadami, kterými trpěla předešlá rozhodnutí ve věci. Soud též souhlasí s posouzením námitky žalobce, že nebylo

rozhodováno společně ohledně výjimek poskytnutých pro jednotlivé etapy výstavby rychlostní silnice. Správní orgán odvolací toto své stanovisko, které v předchozím rozhodnutí, kterým zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně a doporučil, aby tyto výjimky byly projednávány společně zdůvodněny, proč již netrvá na tomto procesním rozhodnutí spojením věci nebo vyčlenění věci k samostatnému projednání a je v kompetenci správních orgánů dle správního řádu a krajský soud neshledal ani v této části pochybení.

Provedené správní řízení proběhlo v souladu se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů a soud považuje napadené rozhodnutí za správné. Soud na závěr pouze konstatuje, že pokud se provádí stavba takového významu, tak vždy zasáhne do životního prostředí, ať už lidí, tak i živočichů a rostlin. Je však právě povinností správních orgánů, aby tyto vlivy byly co nejmenší s nejmenším dosahem právě na životní prostředí. Krajský soud v Brně se domnívá, že v této přezkoumané věci bylo takto postupováno.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Osoby zúčastněné na řízení (a), b), nemají právo na náhradu nákladů řízení, protože soud osobám zúčastněným na řízení neuložil žádnou povinnost, nebylo proto možné jim přiznat právo na náhradu nákladů řízení, jelikož žádné náklady ve smyslu § 60 odst. 5 věta první s.ř.s. nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 21. května 2014

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Marie Šeregelyová